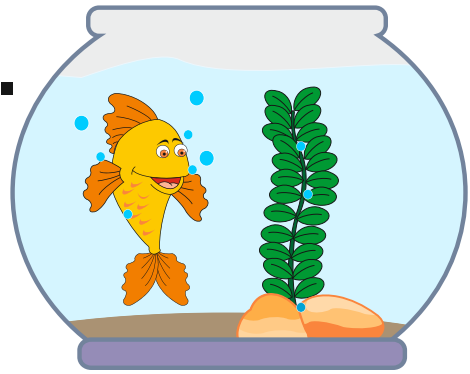

Een vis in de vissenkom.

Een vis leefde met veel plezier in zijn vissenkom, hij had genoeg te eten, het water was rustig en hij had ruimte genoeg om heerlijk te kunnen zwemmen. Zijn eigenaar gaf hem elke dag genoeg te eten en ververste het water regelmatig. Op een gegeven moment ging zijn baas verhuizen en hij deed de vis in een mooie vijver in de tuin. De vis was erg blij met zijn vijver. Die was zo groot en er waren allerlei heerlijke waterplanten. Toen kwam er een kikker bij de vijver. Deze zei: "Hoe kun jij nou wonen in zo 'n kleine vijver? Je zult het wel erg saai vinden!" "Klein?", zei de vis, "Ik heb het nog nooit zo groot gehad, ik ontdek nog steeds nieuwe dingen." De kikker zei: "Hoe kom je erbij. Wat een onzin," en hij vertelde over de rivier vlakbij. Deze vijver was zo klein, die zou wel duizenden keren in de rivier passen en er zijn daar zoveel interessante en verschillende vissen, dieren en voedsel. De vis zei: "Zo groot? Dat kan toch niet? En zoveel vissen en voedsel, dat geloof ik al helemaal niet!" "Dan niet", zei de kikker. "Als je het niet weet, weet je ook niet wat je mist. Maar wil je het zeker weten, vraag het dan maar eens aan die zwaan" En de kikker ging weg.

De nieuwsgierigheid van de vis was gewekt en na enige tijd zwom hij naar de zwaan en vroeg hem wat er van waar was. De zwaan zei: "De kikker heeft gelijk, maar hij heeft nog niet de helft verteld. De rivier stroomt naar de oceaan en die is miljoenen keren groter dan deze vijver en wel duizenden keren zo diep. Er leven ontelbare vissen en andere dieren in. Sommige vissen zijn zo groot als deze vijver." Dit kon de vis al helemaal niet meer geloven en hij begon te lachen! "Waarom geloof je mij niet en lach jij mij uit?", zei de zwaan. "Ik zal het je bewijzen!" Hij pakte de vis en bracht hem naar de rivier.

Wat de vis hier zag was voor hem onbeschrijflijk. Zoveel heerlijke planten, vissen, en zoveel water. Vol verbazing liet hij zich met de stroming meegaan en kwam zo in de zee terecht. Toen hij daar aan kwam zag hij voor het eerst in zijn leven een haai. Die zag er niet vriendelijk uit en de haai zag hem ook. De vis zette het op een zwemmen maar wist niet waarheen. Onder, boven, voor en achter, overal was water. Toen zag hij een grote rots en kroop in een gat in de rots. Plotseling begon de rots te praten: "Hé, wat doe jij in mijn spuitgat?" "Hoe kun jij nu praten," zei de vis, "je bent toch een rots?" "Nee, ik ben een walvis en jij zit in mijn luchtweg. Dat vind ik niet prettig." De walvis zoog veel water op en blies de vis de lucht in. De zwaan, die alles gevolgd had, ving de vis op en bracht deze weer naar de vijver.

Vanaf dat moment droomde de vis over allerlei heerlijke planten en had hij nachtmerries over de haai en voelde zich heel klein als hij dacht aan de walvis. Hij bedankte de zwaan, die het hem duidelijk had gemaakt en gered had. Tegen de kikker zei hij: "Ik wou dat je het me nooit verteld had. Ik wist alles van deze vijver en nu weet ik meer dan mij lief is. Het wordt nooit meer zo rustig in mijn hoofd als toen. Ik verlang weer naar mijn vissenkom."